

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete „jakubské“ bohoslužby!

Už dlouhou dobu mě velmi silně oslovuje druhá polovina 16. kapitoly evangelia podle Matouše, která se četla o dvou posledních prázdninových nedělích. V tomto známém textu zní nejprve Petrovo vyznání, že Ježíš je Mesiáš, Syn živého Boha, a Ježíšova odpověď, ve které je Petr označen za skálu, na které Ježíš zbuduje svou církev. Krása, slova plná naděje, zdá se, že se otevírá zářivá budoucnost! Pak ovšem následují Ježíšova slova o utrpení a smrti, která ho čeká, což se Petrovi pochopitelně vůbec nelíbí. A najednou je nazván satanem, tedy odpůrcem, který se protíví Božím záměrům. K tomu ta nevábná slova pro všechny, že k následování Ježíše je potřeba vzít kříž. To máme pro cestu víry „pěkné“ vyhlídky...

Ale – ať chceme nebo nechceme – tak tomu v životě je. Na každé životní cestě, ať je to manželství, rodičovství, kněžství, zaměstnání, zapojení do veřejného života..., jsou chvíle naplnění, radosti, nadšení, ale i okamžiky zklamání, nepochopení, beznaděje. Ježíš nás zve k cestě, kterou on sám šel, totiž k cestě konkrétní lásky k těm, kteří jsou kolem nás, a to nejen tehdy, když to v pohodě jde, ale i tehdy, když to něco stojí, když je to, řečeno jeho slovníkem, kříž.

Před několika roky se mi jedna výborná učitelka svěřila, že ke konci prázdnin pravidelně prožívá stavy hraničící s depresí, kdy má pocit, že nejen krása prázdnin, ale i krása života zcela zmizela a nastává čas „úmorného plahočení“ (její slova). Ale když tuto situaci (někdy velice těžce) přijme, nalézá po čase novou radost ze svého povolání, z dětí, které učí, i ze své rodiny.

Přeji nám všem, abychom ani tehdy, když na nás dolehne něco z tíže života, neztratili odvahu jít dál – s důvěrou, že cesta konkrétní lásky má smysl, i když je někdy spojena s křížem, a že ve spojení s Ježíšem nemá poslední slovo utrpení a kříž, ale nový život!

Jan Pacner, farář

Hledání

Přemýšlíš, hovoříš, mlčíš.

*Nad klíckami bytů
neustále štěbetá zvuk
lidských slov.*

*Náhle utíkáš
toužíš po tichu
jednom okamžiku*

*hluku stop.
Unavuje tě přemíra piva
prázdných gest a slov,*

*Toužíš po tichu
v něm uslyšíš
slova pravdy
cennější než stohy
vymlácených slov.*

Leszek Rackowiak

Jakubský tábor 2023

Letošní tábor byl poctěn mimořádně neblahým počasím. Děti i vedoucí byli podrobeni zkoušce odvahy a odolnosti po celých 14 dnů, kdy pouze 3 dny nepřelo. Myslím, že všichni obstáli a mají nezapomenutelné zážitky a náš obdiv. Uvádím svědectví od některých z nich.

Ptala jsem se na 3 otázky:

- 1) Který byl nejlepší den na táboře?
- 2) Který byl podle tebe nejtěžší zážitek?
- 3) Čím tě letošní tábor obohatil?

Martin: 1) „Nejlepší den pokladovka.“ 2) „Nejhorší celodeňák.“ 3) „Obohatil mě o štipance, které vypadaly jako impetigo a nesměl jsem do bazénu.“

Markéta: 1) „Nejlepší den byl, když přelo a my jsme měli olympiádu v dešti, ve které byla soutěž v jezení buchty na rychlost a zatloukání hřebíků na počet úderů.“

(pokračování na str. 2)

Radostná zvěst Božího slova:

*Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš?
Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu své spáse. On je můj Bůh.*

Žalm 42,12

Moc mě to bavilo a překvapilo mě, že v dešti může být taková zábava.“ 2) „Když jsme se sprchovali a voda byla strašně studená.“ 3) „Tábor mě obohatil skvělými zážitky, novými kamarády a suprovými hrami.“

Jindra: 1) „Pokladovka, protože jsme našli poklad“. 2) „Pokladovka, protože má být nejtěžší a taky byla.“ 3) „Tábor mě obohatil jídlem.“

Klára: 1) „Den, kdy jsme šli na pokladovku. Jako červená skupinka jsme vyrazili první a skvěle se nám dařilo. Zažili jsme různá dobrodružství. Například jsme se slaňovali ze srázu. Nakonec jsme se ztratili. Potkali jsme ještě skupinku oranžových a žlutých, a tak jsme bloudili společně. Nakonec jsme se všichni dostali v pořádku k pokladu i do tábora.“ 2) „Nejhorší zážitek bylo to, jak pořad přšelo, a nám se rozlepovaly domečky, se kterými jsme stavěli náš pláněk města.“ 3) „Skvělé zážitky, skvělá skupinka.“

Adam: 1) „Den před odjezdem – pokladovka, burgery, slunko.“ 2) „Sledování špatného počasí a přizpůsobování programu.“ 3) „Větší trpělivosti.“

Eliška: 1) „Den, kdy jsme malovali vlajky.“ 2) „Bylo náročné, když jsme při hře museli sbírat papírové kuličky.“ 3) „Naučila jsem se plno nových her.“

Monika: 1) „Moje narozky, protože jsem dostala hobla.“ 2) „Pokladovka.“ 3) „Byla jsem obohacená jídlem.“

Zuzka: 1) „Jedním z nejlepších dnů byl 11. den, konkrétně polední klid. Po propršených dnech snad poprvé vysvitlo sluníčko. Všichni měli dobrou náladu, hrály se míčové hry, zpívaly se písničky a všichni byli spokojeni. Dodalo nám to potřebnou energii na poslední dny.“ 2) „Nejtěžší byl celkově druhý týden. Jelikož přšelo a každá hra se musela měnit na mokrou variantu, aby děti měly suché oblečení, nebyla nikomu zima a podobně. Nemohly se hrát hry, na které jsme se těšili. Nakonec i tak tábor hezky dopadl a myslím, že jsme si ho i užili.“ 3) „Tábor mě obohatil mnoha zkušenostmi. A to např. rychlou změnou programu a neustálou snahou udržovat dobrou náladu a podobně. Naučili jsme se vést skoro celý tábor v dešti, což se ještě nikdy nestalo.“

Zapsala Helena M.

Růžencové pobožnosti

V měsíci říjnu, každé pondělí, úterý, středu a čtvrtek po večerní mši sv. asi v 19.40 se společně modlíme modlitbu růence.

Můžete pomáhat s předříkáváním desátků do mikrofону, přidávat si vlastní úmysly i za naši farnost.

Zvláště nyní vyzýváme k usilovné modlitbě za ty, kteří v naší farnosti jsou odpovědní za opravu a zvelebení našeho chrámu sv. Jakuba. Za ukončení války na Ukrajině a dalších válečných nepokojů v různých částech světa.

jáhen Josef

Rodiny rodinám

V neděli 1. 10. 2023 v 15.30 na faře v sále v prvním poschodí.

Zveme, zvláště rodiče (popřípadě i s dětmi) na akci „Rodiny rodinám“, kde jsme pro vás připravili přednášku a diskusi, která může pomoci při výchově nás manželů a dětí v rodině.

Bude také malé pohoštění, proto prosíme, alespoň nezávazně se přihlaste buď mě osobně, nebo telefonicky, abychom věděli, s jakou účastí můžeme počítat, zajistili hlídání dětí a připravili prostor v sále.

Přednášet budou manželé Lenka a Ondřej Můčkoví na téma: „Nebojme se žít pod taktovkou Boží“

Za organizaci Helena Můčková (604 327 000)

Úklid v kostele u sv. Tomáše po mši svaté (19.45)

<u>11. září</u>	mládež – Jakubáci
<u>25. září</u>	rodiny
<u>9. října</u>	slovenská mládež
<u>23. října</u>	neokatechumenát
<u>6. listopadu</u>	mládež – Jakubáci

Prosíme farníky, aby věnovali pozornost tomuto rozpisu úklidu.

Je možné se zařadit do kterékoliv skupiny podle vašich možností.

Díky.

jáhen Josef

K opravám kostela sv. Jakuba

Vážení farníci,

původně jsme měli s opravami kostela končit 11. září tohoto roku. Sám bych si to přál. Bylo by to v těchto dnech a do adventu bychom se mohli těšit již do opraveného a uklizeného kostela.

Nicméně za oněch 22 měsíců jsme byli všichni svědky toho, co přináší celková obnova pláště kostela. Již ze začátku jsme museli změnit metodu zasklívání. Nebylo možné vracet zpět provizorní zasklení. Kromě prodražení o cca 10 mil. Kč a velmi konstruktivnímu dialogu s památkáři jsme našli řešení v podobě přesklení oken vitrážemi. A to i s obrovským rizikem toho, zda se zasklení vitrážemi včetně předsazeného bezpečnostního skla stihne nejen vyrobit, dopravit a osadit, ale také zda se výtvarně trefíme začleněním tohoto počínu k velkoryse a jednoduše pojatému světlému prostoru lodi. Skla jsou vyrobena a dovezena z Ameriky. Následně byla nařezána a poskládána do tabulí v Zábřehu na Moravě vitrážistou Pavlem Bruštíkem. Měli jsme možnost na konci června jeho dílnu navštívit a zkusit si všechny postupy od měření, nařezání, osazování do olověných profilů, cínování a kytování. Ve středu 6. září bude osazeno poslední okno vitrážemi a práce zasklení jsou tak u konce. Je to další významný milník, který se podařil!

Zvenku ještě můžete vidět demontovanou část lešení na severní straně lodi. Takto do budoucna bude vypadat opravená celá loď. Spousta kamenných prvků je vyměněna nebo doplněna umělým kamenem z tzv. římského cementu. Některé nosné prvky, především vimperky, kytky a fiály, jsou nově sekané z kamene z lo-
mu Božanov. Tyto jsme se rozhodli neretušovat, tedy barevně nepřizpůsobit starším materiálům. Chceme, aby bylo zřejmé, které z těchto hlavních kamenných ozdob byly provedeny. A stejně jako například na katedrále v Kolíně nad Rýnem (kde je používán tentýž pískovec), necháme kámen přirozeně zestárnout a zpatinovat.

Začátkem září se rozjely práce na soklu kolem věže. A to proto, že tato část je vždy nejvíce namáhaná vlhkostí. Z důvodu vysokých nákladů na kamenné prvky však budou práce provedeny jen na průčelí kostela a do budoucna na zhruba polovině kostela.

Nově je i postaveno lešení nad Pilgramovou kaplí. Je sundaná střecha a budeme muset vyměnit některé trámy. Měděná krytina bude nová.

To na hlavní lodi již směřujeme k dokončení klempířských prací. Zbývá jen polygonální zakončení střechy za sanktusníkem. Klempíři v nejteplejších letních vedrech nepracovali a střechu dodělají v září.

Místo toho jsme dodělali tesařské práce v krovu kostela, konkrétně lávky se zábradlím pro budoucí návštěvnícké okruhy. Celý krov jsme ošetřili biocidním postřikem a vysanovali jsme klenby. Dalším krokem bude

osazení téměř jednoho kilometru lineárního teplotního kabelu, který je součástí protipožárních opatření. Do budoucna tak i krov bude chráněn před šířením požáru.

Nepříjemností je fakt, že fiála na jihozápadě bude muset být snesena. Díky průzkumu a statickému posudku existuje vysoké riziko kolapsu při opravách dvou kamenných bloků, které nejsou z pískovce, ale z opuky. Navíc je fiála vykloněna směrem k náměstí Svobody asi o 7 cm od své svislé osy. Tyto práce si vyžádají náklady navíc za téměř milion korun. Konkrétně musíme vytvořit několik svařovaných klecí pro jednotlivé části fiály. Pomocí autojeřábu tyto prvky snést. Pískovcové bloky jsou již v kamenolomu natěženy a budou následně osekány dle snesených poškozených opukových bloků. Snažíme se být důslední i při takto náročných rozhodnutích.

Práce budu pokračovat i v příštím roce. Jedná se hlavně o práce na a ve věži. Tyto jsme pozastavili z důvodu, že nebyla možná certifikace hasicích zařízení dodávaných technologií z Ruska. Ano, válka na Ukrajině se rovněž zcela přímo dotkla oprav sv. Jakuba. Tato skutečnost determinovala a v podstatě zastavila práce na věži v minulém roce. Dobrou zprávou je, že se po dvou letech podařilo najít řešení a práce v říjnu začnou.

Zpřístupnění interiéru jsme měli naplánováno na advent tohoto roku. Nicméně i tady je již jisté, že budeme muset počkat. Na poslední chvíli jsme se totiž rozhodli pro demontování bočních varhan přípravu na zvětšení otvoru pro budoucí varhany nové. Tyto práce jsme se rozhodli zařadit díky tomu, že už nyní je interiér kostela zaplachtován a bouracím pracím v budoucnu se chceme vyhnout.

Společně s projektantem Petrem Múčkou a varhaníkem Ondřejem Múčkou pak doufáme, že až skončí opravy kostela, bude chuť se soustředit na přípravu projektu nových varhan, jehož koncept v hrubých rysech byl již předložen památkové péči ke konzultaci.

V posledním odstavci bych chtěl významně poděkovat za vstřícné jednání a podporu pana starosty Ing. arch. Vojtěcha Mencla a paní místostarostce Ludmily Oulehlové v rámci spolupráce při opravách kostela. Díky současné dohodě jsme ušetřili několik jednotek milionů korun. Věříme, že nás rada městské části podpoří i v dalším roce oprav.

Milí farníci a všichni sousedé na Jakubském náměstí! Vážím si vaší tolerance a trpělivosti. Možná se to nezdá, ale jak firmě, tak našemu realizačnímu týmu tak významně svým postojem a klidem usnadňujete práci na celkové obnově kostela.

S upřímnou úctou

Aleš Taufar
manažer projektového týmu

V Lisabonu na měsíc jako schönstattská dobrovolnice

Letos, jak jistě všichni víte, proběhlo v Lisabonu Celosvětové setkání mládeže s papežem Františkem. Nebylo to ale to jediné, co se při takové ohromné příležitosti odehrálo: ve čtyřech dnech před SDM (Světovými dny mládeže), od 28. 7. až do 31. 7., se uskutečnilo i celosvětové setkání mládeže Schönstattského hnutí, pro dívky v Lisabonu a pro chlapce v Aveiru. A já jsem měla tu úžasnou příležitost se na přípravě setkání pro dívky podílet už od 5. 7. jako jedna z dobrovolnic, které se do Portugalska sjely z různých koutů světa.

Když mi Alka Michalicová, (institut „Frauen von Schönstatt“), co má mladé dívky v ČR na starost, nabídla tu možnost se do Lisabonu vypravit o tři týdny dříve než zbytek naší mládeže, do toho úplně sama z ČR, neměla jsem ani moc času si to promyslet a všechno zvážit. I tak jsem souhlasila a tohoto rozhodnutí jsem nelitovala. Kvůli tomu jsem však až do chvíle, kdy jsem vstoupila do Domu mládeže v Lisabonu, netušila, do čeho vlastně jdu. Možná i proto jsem byla schopná brát každý den s tím nejlepším, co mi mohl nabídnout. I kdybych měla jistá očekávání, jsem si jistá, že ten opravdový zážitek by je všechny překonal.

Nás dobrovolnic bylo dohromady okolo třiceti, některé z nás v průběhu odjely, některé zase přijely později. Drtivá většina z nich pocházela z Jižní Ameriky, konkrétně z Argentiny, Chile, Brazílie, Ekvádoru a Kolumbie. Další pak byly z Mexika, Portorika a Španělska. Jinými slovy, kromě mě a jedné dívky z Německa, mluvily všechny ostatní španělsky, ale mnoho z nich ovládalo angličtinu skvěle. Nebránilo mi to tak prožívat každý den, přípravy i program naplno. A že bylo co prožívat.

Nebyly jsme tedy organizátorkami programu, ten už se začal vymýšlet roky dopředu. A my jsme pomáhaly s jeho dokončováním, vyráběly jsme dekorace pro místo, kde později stálo velké pódium, překládaly jsme texty k přednáškám, mším a modlitbám do čtyř jazyků (angličtiny, portugalského, španělštiny a němčiny), a také jsme dělaly jmenovky pro všech budoucích 900 účastnic, chodily jsme připravovat školy, ve kterých později spaly, a mnoho dalších věcí.

Jedna z věcí, která se mi tu moc líbila, bylo to, že ačkoliv jsme pomáhaly s přípravou na samotné celosvětové setkání, bylo tu mnoho příležitostí růst ve víře i pro nás. Každé ráno jsme začaly modlitbou v Kapliče, kdo chtěl, mohl jít vždy

večer na mši, a taky tu bylo mnoho příležitostí na různé duchovní rozhovory a obnovy, adorace a osobní modlitby. Ale hlavně, duchovno tu bylo žité. Mé kamarádky prožívaly každý den s Marií, často k ní chodily odpočívat do Svatyně a dávaly jí každodenní práci a přípravy, které mnohdy nebyly úplně jednoduché. A vidět schönstattskou spiritualitu spojenou s energií a radostí proudící nejen z jejich jihoamerické národy bylo opravdu silnou a krásnou zkušeností.

Měla jsem i mnoho příležitostí Lisabon procestovat a poznat spoustu krásných míst i místní kulturu. Bydlely jsme u schönstattských rodin, buď samy, nebo ještě s někým. V mém případě byla mou spolubydlící ještě tříadvacetiletá Martina z Argentiny, se kterou jsem mnoho výprav podnikala. Ještě před návalem lidí ze všech koutů planety jsme tak viděly spoustu portugalských památek, nebo jsme i s naší rodinou vyrazily za hranice Lisabonu do dalších měst a vesnic. Tyto tři týdny příprav byly plné poznávání nových lidí, jejich situací a pohledu na svět, seznamování se s jinými kulturami a s úplně novým městem, a taky plné příležitostí prohlubovat náš duchovní život.

Poté přišel čas na samotné celosvětové setkání. To schönstattské, kterého se z řad holek i kluků dohromady zúčastnilo asi 1.500 mladých, bylo jen slabým odvarem proti týdnu od 1. do 6. srpna. Do Lisabonu se totiž sjelo okolo tisícinásobku tohoto počtu mladých, z blízka i z dále, jak zní v české verzi hymny tohoto setkání. Obvykle šestiset tisícové město se tak v počtu více než ztrojnásobilo a bylo to poznat. Všude zněl hovor, radost a zpěv, občas až moc silný, ale to se dalo čekat.

Z mých zkušeností a ze zkušeností naší skupinky bylo celé setkání pěkně zorganizované, ale víme, že ne všechna mládež z České republiky měla tak pozitivní zážitky jako já nebo mí přátelé. Nebudu však lhát, když řeknu, že jsem byla s celým svým časem v Portugalsku od začátku do konce moc spokojená, a že to byl zážitek jako žádný jiný. Takové množství mladých křesťanů na jednom místě, mnoho kněží a hnutí, a samozřejmě i samotného papeže Františka, velmi mladého duchem, se jen málokdy poštěstí vidět. A i přes horka a ne vždy komfortní situace jsem vděčná všem tu na Zemi a Bohu na nebi, že mi takovou věc umožnil prožít.

Dominika M.

Lisabon – CSM

Z naší farnosti se letos celosvětového setkání zúčastnili Bára Procházková a Honza Múčka. Poptala jsem se jich na pár věcí a zážitků. Zde je jejich svědectví:

Jak se ti líbil let letadlem? Co tě nejvíce překvapilo?

Co ti zvláště utkvělo ze slov papeže Františka?

Honza: „Cesta letadlem byla výborná, bohužel jsem však nikdy neseseděl u okénka.“

„Nečekal jsem tu snahu od všech národů si popovídat a porozumět!“

„Papežovo – BUĎTE STATEČNÍ!“

Bára: „Letěla jsem poprvé a byl to zážitek. Moc se mi líbil rozjezd letadla a vzlet. Vůbec jsem si nepředstavovala, že to půjde tak hladce. A nakonec samotný výhled z letadla byl úžasný. Seděla jsem u okýnka.“

„Překvapilo mě, jak se v přeplněném Lisabonu k sobě všichni chovali hezky. Jeden na druhého byl milý, místní lidé byli ochotní a všichni poutníci byli jedna velká rodina.“

„Oslovily mě dvě celkem prosté věci. Výzva k tomu, ať jako mladí přinášíme lidem radost. A pak, že se nemusíme bát

chyb a pádů, ale je důležité vždycky znovu vstát a taky pomáhat ostatním, aby vstali, pokud sami nemají sílu.“

Sami vidíte, jak CSM bylo velikou evangelizací a požehnáním!

Zapsala Helena M.

Rodinné obnovy na Horalce v Orlických horách

V červencových dnech na chatě Horalka ve Sněžném v Orlických horách proběhlo pět, pro mnohé oblíbených vzdělávacích kurzů pro harmonizaci manželství. My jsme dostali možnost se zúčastnit ve dnech 11.–16. 7., který vedli Helena a Josef Múčkovi a duchovně nás doprovázel P. Daniel Bořkovec. Z naší farnosti se exercicií zúčastnili také Jiřina a Honza Lerchovi, celkově bylo 14 manželských párů.

Nečekejte ale žádné objektivní shrnutí celého kurzu a všech aktivit a zajímavých debat, které nejen v rámci kurzových témat probíhaly. Exerciici jsme se zúčastnili poprvé. Zpětně to můžeme považovat za krásný dárek od Pána Boha k našemu desetiletému výročí svatby. Cítili jsme silnou potřebu v našem manželství trochu pootočit kormidlem do vod duchovní potrawy pro nás dospěláky manžele, a ne jen obvyklé rodičovské sprinterské disciplíny kolem dětí.

Vše pro nás neobvyklé začalo šokově už první den po snídani, kdy naše děti, včetně naší nejmladší dvouleté lvušky, odkráčely s nadšením s ostatními dětmi na hřiště a ke zvířátkům v areálu s hlídačkami Anežkou a Terezkou – do oběda jsme o nich neslyšeli. Pro nás to znamenalo hodiny absolutně nerušeného pobytu a vyslechnutí zajímavých témat, ale hlavně mít možnost si v klidu popovídat jako manželé na dané otázky.

Duchovní program zahrnoval přednášku dopoledne a večerní debatu na otázky položené během přednášky. Každý den pro nás slavil otec Daniel mši svatou v kapličky Panny Marie Sněžné. Daniel byl také každý den k dispozici pro manželské nebo zpovědní rozhovory.

První den kurzu vytáhli téma silného kalibru Bětka a Míla Jeriovi: „Z čeho mám strach?“. Nestyděli se jako příklady používat své vlastní prožitky a krásným způsobem nastartovali upřímnou a přátelskou atmosféru, která se prohlubovala po celou dobu kurzu. Bylo to nečekané, protože věkový rozptyl účastníků byl více než tři desetiletí... Velmi osvěžující, vtipné a hodně zajímavé byly i rozhovory po skončení skupinkových debat nad sklenkou vína, které zkušené účastníci nezapomněli přivést.

Následující den pokračovali v silném tématu Helena a Josef: „Když se láska promění v kříž“.

Třetí den nám představili život P. Josefa Kentenicha manželé Vavříkovi, a jako poslední přednesli Jaroslava a Josef Danielovi reportáž z účasti na Mezinárodním kongresu rodin ve Vídni ve dnech 28. 4. – 1. 5. 2023.

Odpolední program byl naprosto volný, takže například my jsme stihli krátké cyklovýlety do Rokole, návštěvu vojenské pevnosti Skutina s velmi svérázným panem průvodcem. A protože celý týden byl ve znamení teplotních rekordů, tak se v sobotu hodně účastníků sešlo na koupališti v Bystrém. Při poslední společné večeři jsme si mohli pochutnat na grilovaných kuřatech a poté byly předány diplomy všem dětem.

Poslední, už odjezdový den v neděli jsme zažili opravdu krásné a pro mnohé z nás dojemné zakončení v Rokoli. V domě Mariiných sester jsme mohli slavit mši a během ní i obnovit naše manželské sliby. Návštěva Schönstattské kapličky a modlitba v ní pak jen završila všechny ty krásné a inspirativní dny, za které jsme Pánu velmi vděční.

Leona a Martin Chadimovi

Program v září a říjnu

V září a říjnu je obvyklý pořad „jakubských“ bohoslužeb v době oprav.

Neděle: 7.30 (pro „ranní ptáčka“, slouží jezuité), **9.00** (hlavní farní mše) a **19.00 (SK)** v jezuitském kostele Nanebevzetí P. Marie.

Pondělí–pátek: 19.00 v kostele sv. Tomáše
První pátky v měsíci (6. 10. a 3. 11): 19.00 v jezuitském kostele, poté do 21 hod. Nikodémova noc.
Sobota: 8.00 v kostele sv. Tomáše

Slavnost sv. Václava 28. 9.: 19.00 v kostele sv. Tomáše
Další bohoslužby v kostele sv. Tomáše: 7.45, 9.00, 17.30

Příležitost ke svátosti smíření:
půl hodiny před každou mší sv., ve středu a v neděli večer od 18.15 hod.

Tichá adorace před eucharistickým Kristem:
středa 18.15–18.50 v kostele sv. Tomáše
pátek 13. 10. v čase 20.00–23.00 v kapli na faře (vždy v celou hodinu se otevírá vchod do fary pro příchozí)

Věnujte pozornost místům bohoslužeb a časům nedělních mší!

Špetka humoru jáhna Josefa

Manželé plánují dovolenou a žena oznamuje svému muži, jak to všechno zařídí: „Kanárka dáme sestře, kocoura k sousedům, děti pojedou k babičce, psa nám pohlídají v útulku...“

Manžel po chvíli navrhně: „A nezůstaneme raději doma, když tu bude tak nádherný klid!“

Mám hodnou maminku, ale když na mě zařve, začínají uklízet i děti od sousedů.

Nemám rád hosty! Umývat ty hromady špinavého nádobí, uklízet ten nepořádek, umývat podlahy...A to ještě ani nepřišli!!!

Učitel zeměpisu učí žáky co je to zeměpisná šířka a délka. Na konci výkladu se zeptá: „Kdybych vám řekl, že se setkáme na 23. stupni severní šířky a 45. stupni východní délky, co by to pro vás znamenalo?“ „Že tam budete čekat zbytečně.“

Průvodce v muzeu: „Toto je lebka samotného slavného vojevůdce Napoleona Bonaparta.“

Návštěvník: „A co tady tahle menší vedle?“

Průvodce: „Ta je z doby, když mu bylo 10 let!“

Ve škole na Slovácku: „Mirečku, vytvoř množné číslo od slova neděla,“ zkouší úroveň znalostí mladého Dvořáka učitelka z Buchlovic. „Prázny!“

Z kalendáře: září–říjen 2023

Pro bližší informace sledujte ohlášky a naše farní stránky www.svatyjakub.cz.

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Bohoslužby:			
Neděle: 7.30 (většinou slouží jezuité), 9.00 (hlavní farní mše), 19.00 (SK) jezuitský kostel			
Pondělí–pátek: 19.00 kostel sv. Tomáše			
První pátek v měsíci (6. 10., 3. 11.): 19.00 jezuitský kostel			
Sobota: 8.00 kostel sv. Tomáše			
Ne 10. 9.		23. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
Čt 14. 9.		Svátek Povýšení svatého kříže	
Pá 15. 9.		Památka Panny Marie Bolestné	
So 16. 9.	9.00	jáhenské svěcení (7 stálých jáhnů) – biskup Pavel	katedrála
Ne 17. 9.		24. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	
		Při večerní slovenské mši sv. oslava Panny Marie Sedmibolestné,jezuitský kostel	
		ochránkyně Slovenska	
Čt 21. 9.		Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	
Ne 24. 9.		25. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
Čt 28. 9.		Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa	
		mše sv. 19.00	sv. Tomáš
Pá 29. 9.		Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	
Ne 1. 10.		26. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
		Rodiny rodinám v 15.30	fara – sál
Út 3. 10.	19.00	slavnostní mše sv. k zahájení akademického roku s biskupem Pavlem	katedrála
St 4. 10.		Památka sv. Františka	
Pá 6. 10.	19.00	mše sv.	
	19.45–21.00	Nikodémova noc	jezuitský kostel
So 7. 10.	8.00	mše sv., památka Panny Marie Růžencové	sv. Tomáš
Ne 8. 10.		27. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
Pá 13. 10.	20.00–23.00	adorace	kaple fara
Ne 15. 10.		28. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
St 18. 10.		Svátek sv. Lukáše, evangelisty	sv. Tomáš
Ne 22. 10.		29. neděle v mezidobí	
		Den modliteb za misie, sbírka na misie	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
So 28. 10.	8.00	mše sv. svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	sv. Tomáš
Ne 29. 10.		30. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
St 1. 11.		Slavnost Všech svatých – mše sv. 19.00	sv. Tomáš
Čt 2. 11.		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – mše sv. 19.00	sv. Tomáš
Pá 3. 11.	19.00	mše sv.	
	19.45–21.00	Nikodémova noc	jezuitský kostel
Ne 5. 11.		31. neděle v mezidobí	
		mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel